

Сергій Васильківський «Козача левада»

Для своєї картини С. Васильківський вибрав найбільш типовий для України краєвид. Безкраї простори нив, луки, вкриті густою травою, ліси та переліски, насичені яскравими барвами.

У центрі картини — воли, які пасуться на зеленому лузі біля озерця. Два воли, що передають відчуття свободи, спокою, сили. Бачимо, що озерце не глибоке та не дуже чисте, яке передає це своїми кольорами. Я б навіть сказала, що це калюжа після недавнього дощу. Ліворуч — високе розлоге дерево, під яким спочивають люди. Для них віл — показник достатку родини, своєрідний символ землеробства. Людина на картині відійшла на другий план, висунувши на перший своїх вірних помічників. Адже ця лагідна, красива і сильна тварина супроводжувала селянина від колиски до домовини. Деревя на задньому плані передають відчуття відпочинку на лоні природи. Зелено-золоте гілля широко розпростала свої обійми до неба.

Небо майже голубе та чисте, але де-не-де пропливають білі пухнасті хмаринки, начебто шматочки вати плаваючі у воді. Сонце випромінює світло на весь лук, та дарує йому золотавий колір. Насичує рослини яскравими барвами. Його не видно на пейзажі, але ми бачимо його проміння.

Пейзаж «Козача левада» — це щиросердне освідчення художника своїй батьківщині у синівській любові, у любові до природи.